

מה יהיה עתידהשטחים? איפה יעברו גבולות ישראל בעוד חצי שנה או שנה? מה הסיכויים לשלום — או למלחמה חדשה? אין איש במדינה שאינו שואל את השאלות האלה מזה שנה שלמה — מאז נדמו תותחי יוני 1967.

בינתיים יושבים חיליציה"ל על הגבולות שנקבעו במלחמת-ששת-הימים, ורק לעיתים רחוקות מגיע הר קלוש מחזית זו אל העורף: כאשר עולה רכב על מוקש, כאשר נתקל מארב בחוליית חבלנים, או כאשר תותחים פולטים אש מן העבר השני.

במשך למעלה משבוע, עברו חוליות העולם הזה לאורך קו הפסקת-האש, מהחרמון ועד למיצרי טיראן, לא חיפשנו שם סכרים מפי גנרלים. ביקשנו להביא לך תמונה חיה מגבול זה — שנה אחרי מלחמת-יוני. את חזויותיהם של החיילים בבונקרים ועל סיפון ספינות חיל-הים, בזחלמים בלרכים ממוקשות ובמארביים, אנו מגישים ברו"ח המיוחה, התופס רוב שטחו של הגליון הזה.

בגלל דאגה זו מצאנו את עצמנו בלי אוכל, רחוקים מאוד מחנייתנו הבאה, אבל גילינו במהרה, שאגדות-ההארחה של המיד בר לא מתו. הן רק לבשו את מדי-החאקי של צה"ל, במקום העבאיות השעירות של ה-בוואים.

מארחינו, במיקרה זה, היו אנשי יחידה מיוחדת במינה: מחלצי שלל-מלחמה. כי עד היום זרוע המידבר ציוד מלחמתי יקר, אותו מחפשים אנשי היחידה הזאת, ומוציאים אותו לנקודות-איסוף. כמו אותו ס"ר 34 באחד הי ערוצים של המיתלה, אשר נהגו ניסה לברוח מן המלכודת הישראלית. הטנק נמצא שלם, מוכן להתנעה ולהפעלה מיידית — שנה תמימה אחרי הקרבות.

המחלצים הסיעו אותו אל הכביש הראשי, והתיישבו לאכול ארוחת-צהריים. "הרחחנו אותה", ציינו בסיפוק, "הטנק שוהה חצי מיליון לירות".

אחרי שסעדנו יחד, הוציא מישהו שימור רים מצריים. "לקחנו אותם מהטנק. תהיו זקוקים להם עד שתגיעו למסעדה הבאה".

אורי כוגן ברמה

אלי תבור בקונימרה

שזום כהן זרפי זכרוני ליד התעדה

איפה המסעדה הבאה? "תסעו איזה 600 קילומטרים, ותפנו שמאלה".

★★★

בכלה, בכל מקום נתקלנו בהומור האופייני לחזית, שהונצח עלידי סאטיריקאים אלמונים על כל חבית, ביקתת-מישמר או מחסום במידבר.

על גשר פירדאן, למשל, צייר מישהו: "קולנוע גשר — שבוע אחרון — קשוחי המידבר".

ואילו על כוץ-שמירה, מול איסמעיליה, התנוססה הסיסמה: "צה"ל החליט — בית"ר ירושלים ללאומית. בפקודה".

ובכניסה לסתם מוצב של גברים קשוחים: "גברתי, את בדרך הנכונה!".

קיר בטון של בונקר סיסר מגילה שלמה: "כאן בילינו מיטב ימינו. רבי"ט אחרוני". "אנחנו ממשיכים לבלות ואתה התחמקת!". "אנו נמשך לבלות!".

הרו"ח מוקדש באהבה לאזרחים במדי-החאקי, ובתודה — לכל המפקדים והחיילים שאיפשרו לנו להגיע לכל מקום אשר רצינו.

★★★

רק פעם אחת מצאנו את הדרך חסומה בפנינו. היה זה בצומת המובילה למוצבים שליד פורט-תאופיק.

שעה קלה לפני כן עזבנו — הצלם אורי כוגן, חבר המערכת רפי זכרוני, ואני — את מוצבי איסמעיליה. זכרתי את העיר הלכנה — כפי שראיתי אותה לא פעם מן הצד השני, כאשר הייתי במצרים, לפני מלחמת-העצמאות. עתה ניסיתי לאתר מקימות מוכרים. במישקפת ראיתי בעיקר עמדות מבוזרות. העיר עצמה היתה מתה.

נפרדנו ממפקד-המוצב והמשכנו את דרכנו דרומה, לעבר פורט-תאופיק. שם היה צריך להמתין לנו המארץ הבא. אך בצומת חיכתה לנו הודעה: מצטער מאוד, לא תוכלו להיכנס. מדוע? כי מייד אחרי שעזבנו את איסמעיליה, פתחו המצרים באש מן העבר השני של התעלה. האש התקדמה דרומה, במקביל לנסיעתנו. למרות כל הפצרותינו, לא היה מפקד-המוצב מוכן לסכן אותנו. "חבל על המצלמות שלכם", אמר.

איש כפף

כמעט כל מקלטי הטלביזיה טובים

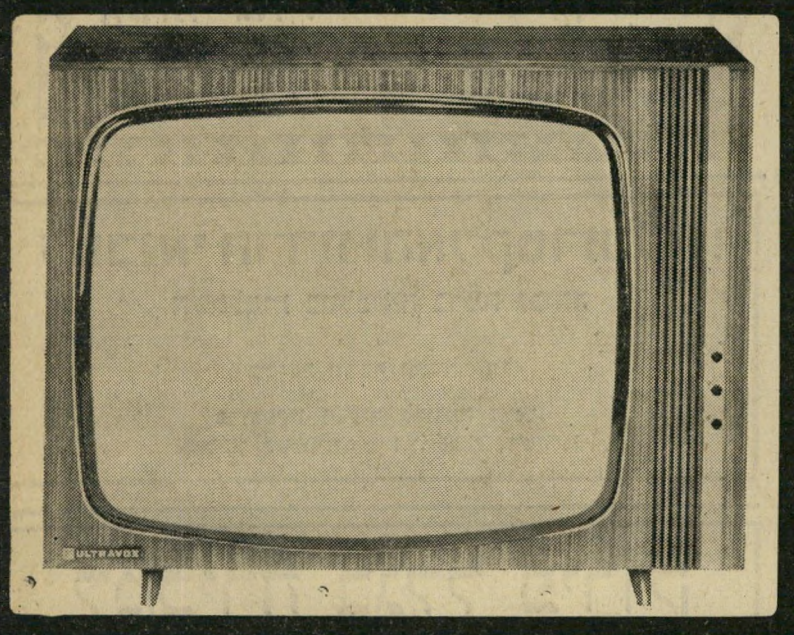
אולטרהווקס
לאורך ימים!

בכל מכשיר טלביזיה טוב מודל 1968 כמו, למשל, במכשיר טלביזיה אולטרה-ווקס* הקליטה מעולה, העיצוב מודרני, הרגישות גבוהה, המסך פנורמי, הגישה לתיקון קלה ופשוטה, האוטומציה גבוהה, אחי-דות בייצור, רמקול אליפסי בחזית, כוון רגיש לערוצים, אפשר להפעיל מחדש באותה עצמת צליל שהושארה עם הפסקת המכשיר, והתאמה לתנאי הקליטה בארץ.

במכשיר הטלביזיה אולטרה-ווקס, פאר תוצרת איטליה, מדגישים מהנדסי הייצור, נוסף לכל הדברים הללו, את הבניה לאורך זמן. חיי-מכשיר הטלביזיה אולטרה-ווקס — ארוכים יותר והוא משמש בתקינות וביעילות לזמן רב. זוהי גאותנו וזה המכשיר שאנו מציעים לך. לפני שאתה מוציא כסף על מכשיר טלביזיה, בדוק את מכשיר הטלביזיה אולטרה-ווקס.

אחריות לשנה כולל מנורת המסך
אפשרות רכישה בתשלומים
מסירה מיידית

* אפשרות להוספת U.H.F.

בין קוני מכשיר טלביזיה אולטרה ווקס עד ה-1 ביולי יוגרל כרטיס-טיסו לאיטליה, הלוד ושוב, כולל כל המיסים

המפיץ בישראל אסמגו בע"מ, בית מעיני קומה 10 זרד פיית 74 טל. 36638 תל-אבי